

Зимниятъ сънъ у животните. Голъма част отъ животните прекарватъ тежката зима въ сънъ, сгущени въ нѣкое удобно скривалище. Така тѣ побеждаватъ неудобствата на зимнитѣ месеци, особено когато студътъ е много по-остъръ отъ обикновения.

Презъ това време на сънъ всички животни — студено-кръвни и топлокръвни — сѫ като вцепенени; организъмът имъ се храни отъ тълстинитѣ, натрупани презъ другите месеци.

Всѣки би очаквали, че следъ като прекарать зимния си сънъ, животните ще изглеждатъ съвсемъ мършави и пустали. Но това не е така. Следъ дългомесечния сънъ животните ставатъ по-пъргави, по-свежи и бодри, организъмът имъ ослабва незначително, а органитъ имъ почватъ да действуватъ съ нова сила.

Въ студенитѣ северни мѣста зимниятъ сънъ на животните е по-продължителенъ, отколкото въ топлите страни. Има животни, у които температурата презъ време на летаргията спада много низко: при прилепитѣ спада до 6° , а при полскиятѣ мишки — до 12° . Замръзнали презъ зимата жаби могатъ да се трошатъ като парче ледъ. Макаръ да сѫ толкова изстинали, следъ внимателно размразяване, пакъ се връщатъ къмъ животъ. Дишането у всички е много слабо: прилепътъ, напримѣръ, на всѣки 15 минути прави едно вдишване и издишване; мармотътъ диша 4—5 пъти въ минутата, а въ бодро състояние диша до 50 пъти. Пълна летаргия има само при влѣчугитѣ и амфибитѣ. При млѣкопитаещите тя бива отвременавреме прекъсвана. Въ топли дни язовецътъ, плъхътъ и други напускатъ своите дупки и скитатъ изъ околността, за да се върнатъ следъ 1—2 часа отново въ своите дупки и да се предадатъ на още по-дълбокъ сънъ.

Десетъ години въ сънъ. Жительтъ на града Спрингфелдъ (щата Масачузетъ въ Съединените щати) на име Лордъ спи вече почти 10 години. Презъ това десетилѣтие той се е събуждалъ само два пъти — веднажъ презъ 1930 г. и втори пътъ презъ 1933 г. И дветѣ събуждания били къси, и следъ това Лордъ изново изпадалъ въ своя непробуденъ сънъ. Интересно е това, че Лордъ въ съня си се размърдвалъ само, когато чуелъ гласа на жена си; съ никой другъ той „не желалъ да говори“! Никой отъ неговото домочадие не билъ въ състояние да го извади отъ сънното вцепенение. Близките на Лордъ свикнали вече съ това състояние на главата на семейството до толкова, че дори си уреждатъ семейни тържества въ присъствието на спящия.